Kleine profeten 11 – Zacharia
Kerntekst: Zacharia 2:5-9 (het derde visioen)
Thema: Maak ruimte

- Lezen: Zacharia 2:5-9

5 Weer sloeg ik mijn ogen op, en daar zag ik iemand met een meetlint in zijn hand. 6 ‘Waar gaat u
heen?’ vroeg ik, en hij antwoordde: ‘Ik ga opmeten hoe groot Jeruzalem moet worden.’ 7 Toen
verscheen de engel die met mij sprak, en een andere engel kwam hem tegemoet 8 en zei tegen
hem: ‘Vlug, zeg tegen die jongeman dat Jeruzalem een open stad zal blijven, niet ommuurd,
vanwege het grote aantal mensen en dieren dat er zal wonen. 9 Ik zal zelf rondom de stad een
muur van vuur zijn – spreekt de HEER – en haar met mijn luister vullen.’

Preek

Lieve mensen,

Wat verwacht jij eigenlijk van de toekomst? Laat ik de vraag concreter maken: hoe zou jouw leven er over 2 jaar uit kunnen zien?

Slide: Hoe zou jouw leven er over 2 jaar uit kunnen zien?
(graag kort bespreken in twee- of drietallen)

Je hebt dromers. Die groot denken. En hun verlangens projecteren op hun toekomst. Je hebt realisten, die hun stappen tot nu toe extrapoleren naar de toekomst. En je hebt pessimisten die juist denken dat het niet zo goed of niet zo snel zal gaan. Vaak baseren we onze toekomstverwachting ook op ‘in het verleden behaalde resultaten’. En ik ken heel wat mensen die hun hoop voor de toekomst baseren op hoe ze het verleden hebben ervaren: ze willen dat het weer wordt zoals het eens was. Want toen was geluk nog heel gewoon.

We hebben allemaal één ding gemeen. Dat is dat de menselijke maat als uitgangspunt nemen. Zelfs de dromers reiken vaak niet verder dan hun voorstellingsvermogen.

De vorige dienst in deze serie hebben we ons laten bemoedigen. Haggai vertelde ons moed te houden, ook in een wereld die verandert. Ook in een leven vol tegenslag. Ook in een periode vol dreiging. Houd moed!

Zacharia is een tijdgenoot van Haggai. En hij gaat zelfs nog een stapje verder. Hij krijgt allerlei visioenen vol hoop. Met een weids perspectief. Zo groots, dat het je dromen te boven gaat. Ik heb er voor vandaag eentje uit gepikt.

Het volk is uit de ballingschap gekomen en trof een verwoeste stad aan. Het mooie is: dan heb je de vrijheid om opnieuw te beginnen. Net als toen het hart van Rotterdam weggebombardeerd is. Je kunt terug naar de tekentafel. *Elk nadeel heb z’n voordeel*, zegt een wijs man immers. Daar moet je niet licht over denken, het was verschrikkelijk. In Rotterdam. In Jeruzalem. Puinhopen. Maar je kunt dus iets nieuws beginnen. Terug naar de tekentafel. Denk vrij!

Zacharia ziet een jonge man met een meetlint de stad betreden. Met jeugdig elan. De wereld aan je voeten. Alle mogelijkheden. Je ziet hem doorstappen. Vol ambitie. Hij heeft zin om de stad weer te herbouwen. Hij gaat opmeten hoe groot Jeruzalem moet worden, zo zegt hij.

Maar die opmerking geeft ineens hemelse activiteit. Koortsachtig engelenoverleg en Zacharia luistert mee. De ene engel zegt tegen de andere: ga hem vlug achterna. Want Jeruzalem moet een open stad blijven. Zonder muren! Dat betekent: er is geen binnen en buiten meer. Geen grens. De stad Jeruzalem moet hybride worden. En inclusief!

Geen muren, omdat de stad berekend moet zijn op een groot aantal mensen en dieren (!) Een schare die niemand tellen kan. Een multiculturele gemeenschap van alle mensen moet plek krijgen bij God. Ik word zo blij van dit visioen. Wát een visie op de stad geven de hemelse boodschappers hier. Wát een visie op de kerk ook. Gods hart is zó groot. Zo ongelooflijk groot. Het overstijgt alle menselijk grenzen.

Ik vind dat altijd weer overweldigend om te ontdekken. Hoe groot Gods liefde voor zijn schepselen werkelijk is. Bovenmenselijk is het. Als wij al denken ruimhartig te zijn. Bijvoorbeeld als Petrus vraagt in Matteüs 18: hoe vaak moet ik een mens vergeven? En dan dénkt ie dat hij ruim gaat zitten met een suggestie: zeven keer? Dat is echt veel hoor. Vergis je niet. Voor telkens dezelfde fout!? Maar Jezus maakt een weids gebaar: zeven maal zeventig keer. Oneindig, betekent dat.

En als het Pinksteren is. Dan zit er een klein clubje volgelingen te bidden. Dan komt Gods Geest. En vervolgens groeit het aantal volgers van Jezus met een paar duizend mensen. Ik denk dat niemand daarmee gerekend had. En dat is ook de boodschap van dit visioen. Maak ruimte voor Gods plannen. Wij mensen zijn veel te beperkt. Zelfs in onze stoutste dromen. Zoals in Efeziërs 3 ook staat, in die prachtige lofprijzing van Paulus:

Slide:

14 Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader,
15 die de vader is van elke gemeenschap in de
hemelsferen en op aarde.
16 Moge Hij vanuit zijn rijke luister u innerlijke kracht en sterkte
schenken door zijn Geest,
17 zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en
u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde.
18 Dan zult u met alle heiligen in staat zijn de
lengte en de breedte, de hoogte en de diepte te begrijpen,
19 ja de liefde van Christus te
kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u geheel vervuld zult raken van de volheid
van God.
20 Aan Hem die door de kracht die in ons werkt bij machte is oneindig veel meer te doen
dan wij vragen of denken,
21 aan Hem komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, van
geslacht op geslacht, tot in alle eeuwigheid. (Efeziërs 3)

Het gaat hier over de onmetelijke liefde van Jezus. Dat is niet maar *to the moon and back*. Zoals het heelal nog steeds uitdijt. Niet te bevatten voor ons mensen. Zo kent de liefde van Jezus ook geen grenzen. Want, zo schrijft Paulus, God is bij machte om veel meer te doen dan wij vragen of denken. Veel meer. Omdat God de God van de eeuwigheid is. En eeuwigheid betekent niet alleen oneindigheid in tijd, maar ook in ruimte. Gods mogelijkheden zijn ongekend.

Je denkt misschien: maar zo kunnen wij als mensen toch helemaal niet leven!? Het is te veel om te bevatten. Je verliest de controle. Dat zal die jongeman ook wel gedacht hebben. Muren geven veiligheid en overzicht. We hebben behoefte aan duidelijkheid. Hoe ruimdenkend je ook bent, er

is altijd een grens. Hoe kan je nou zo'n grenzeloze toekomst tegemoet gaan? Het is te veel om te bevatten.

En daarom geven de engelen, geeft God ook nog een geruststelling. Die uit twee delen bestaat: een *firewall*. God is als een beschermend vuur om de stad. Je gedachten gaan als vanzelf terug naar de woestijnreis. Waar God overdag in een wolk aanwezig was. Maar 's nachts presenteerde Hij zich als vuur. Dat is in alle opzichten beschermend. Warmte in de koude woestijnnachten. Maar ook licht, zodat je veilig door het kamp kon lopen. We weten allemaal hoe onveilig het donker kan zijn. Helaas. Dat vuur is ook afschrikwekkend voor duistere machten. Vijanden van Gods plannen. Er is in de stad geen ruimte voor vijandigheid. Het is daar, zoals Gerda het altijd zo mooi zegt, *soso lobi*. Alleen maar liefde.

Want dat is de tweede garantie. God is niet alleen als een vuur *om* de stad. Hij is ook met zijn luister *in* de stad. Ja, de samenleving zal *vol* zijn van Gods luister. Uit het verhaal van de woestijnreis weten we wat het met je doet, als je iets van Gods luister ziet. Mozes kreeg daar een fractie van te zien. Vervolgens moest hij gesluierd door het leven, omdat zijn gezicht zo glansde. Als Gods luister de stad vult, dan is er zoveel onderlinge verbinding. Dan is de vrucht van de Geest (Galaten 5:22-23) gemeengoed. Dan is al het duister echt verdwenen.

En zo geeft het visioen van Zacharia ons een kijkje in Gods koninkrijk. En dat is *work in progress*. Het is er nog niet volmaakt. Maar God schetst ons wel een plaatje van hoe Hij het voor zich ziet. Nu kun je het je misschien nog niet voorstellen. Maar die plaatjes van God reizen wel met ons mee, om onze ogen open te houden, want het model staat: een royale stad, altijd open en niet kapot te krijgen. Zoals aan het einde van de Bijbel geschetst wordt:

Slide: 23De stad heeft het licht van de zon en de maan niet nodig: over haar schijnt Gods luister, en het lam is haar licht. 24De volken zullen in haar licht leven en de koningen op aarde brengen daar hun eerbewijzen. 25De poorten zullen overdag nooit gesloten worden, en nacht zal het er niet meer zijn. (Openbaring 21)

Wij, als Waterpleinkerk, wij mogen toeleven naar die toekomst. *En* die toekomst komt al naar ons toe door Gods Geest. We zijn een vooruitgeschoven post en zullen ons kerk-zijn moeten modelleren naar Gods plannen. En niet laten beperken door onze eigen bekrompen dromen. Aanhaken bij wat God al aan het doen is. En Hem de ruimte geven!

…

Hiermee komt een einde aan de serie over de kleine profeten. En de boodschap van deze preek is in feite een prachtige samenvatting. Want dit is toch de boodschap van allemaal: maak ruimte. Maak ruimte voor God. Voor Gods oordeel, dat nooit een muur is, maar altijd een opening. Voor Gods dag, die in feite elke dag van ons leven is. Maak ruimte voor Gods weg, voor Gods regels, voor Gods plannen, voor Gods koninkrijk. Dat doe je door te blijven lezen en leven uit zijn Woord. Dat doe je door goed naar Jezus te kijken en Hem na te volgen. En dat doe je, zoals we in Efeziërs lazen, samen met anderen.

Dus droom groot, verlang veel, leef blij en heb lief. Dan krijgt God de ruimte.

Amen